

Dr. Szabó Teréz Főorvosnő, az orvostudomány kandidátusa, címzetes egyetemi docens emlékezetére

Szabó Teréz, mindannyiunk szeretett, tisztelt és megbecsült Tecája, nincs többé köztünk, tragikus hirtelenséggel távozott, olyan csendben, szerényen, ahogyan a mindennapi életét élte és olyan űrt hagyott maga után, amit mindig érezni fogunk, amit nem lehet betölteni.

Teca 1973-ban a Debreceni Orvostudományi Egyetemen szerzett általános orvosi diplomát és véletlenül, mintegy ideiglenesen - mivel választani kívánt szakmájában, gyermekgyógyászként nem tudott elhelyezkedni - került gyakornokként az egyetem Kórélettani Intézetébe. Én akkor egyéves tanulmányúton az Egyesült Államokban voltam, ott értesültem róla, hogy alakuló kutató csoportomba osztották be. Amikor hazaérkeztem, mintegy 8 hónappal munkába állása után, és először találkoztunk két dolog ragadott meg: az egyik, hogy a gyakorlatilag 8 hónapos munka nélküliséget rendkívül nehezen viselte el. Úgy gondolta, ha a sors, akár csak ideiglenesen is erre a helyre sodorta, tennie, tanulnia kell. A másik akkor számomra meglepő dolog volt, hogy a jövőbeli munkáról beszélgetve pillanatok alatt átlátta a számára ismeretlen területet, alkotóan kapcsolódott be az ismerkedésből átalakult munka megbeszélésbe. Ez a két dolog, szorgalma és munkaszeretete, ill. tehetsége éleslátása, kivételes probléma megoldó készsége egész pályáját jellemezte. Jobban megismerve rájöttem, hogy mindehhez további jellemző tulajdonságok társultak: kedvesség, megértés, az emberi problémákra való fogékonyság, szerénység, időnként talán túlzott szerénység és mindenek felett becsületesség a tudományban, a diagnosztikában és az élet minden területén. Hamar rájöttem, hogy a véletlen egy kiváló munkatárssal ajándékozott meg, akinek a kutatócsoport akkori sikereiben kiemelkedő szerepe volt. Különösen fogékony volt új módszerek beállítására, továbbfejlesztésére. Ezt a készségét kitűnően kamatoztatta, amikor 1978-ban munkacsoportunk megalakította az egyetem Központi Klinikai Kémiai Laboratóriumnak, majd Klinikai Kémiai Intézetnek nevezett központi laboratóriumát. A rendkívül rossz kezdeti körülmények között működő intézetben az ott dolgozó munkatársaktól rendkívüli áldozatokat követelt a minőségi munka, a módszertani fejlesztések, a laboratóriumi ügyelet és a klinikai konzultációk bevezetése területén, a klinikai kémia/biokémia oktatásának megszervezésében, úgy hogy a tudományos elvárásoknak is meg kellett felelni. Ma visszatekintve erre a hetvenes évek végén, a nyolcvanas évek elején átélt úttörő időszakra, nyugodtan állíthatom, hogy Teca nélkül nem sikerült volna az elvárásoknak, mindenekelőtt saját elvárásainknak megfelelni.

Teca a rutindiagnosztika egyik motorja volt, kiváló érzékkel kezelte a felmerülő műszeres és kémiai problémákat. Ugyanakkor az egyre gyakrabban sorra kerülő klinikai konzultációkban kitűnt széleskörű szakismeretével, lényeglátásával adekvát információival. A klinikusok sokszor akkor is Tőle kértek tanácsot, amikor nem ő lett volna az aktuális konzulens. Az évek során az ország egyik legjobb laborosává nőtte ki magát. Közben három gyermek szerető gondoskodó anyja lett, s egy időre a Gyermekgyógyászati Klinika laboratóriumának vezetője. A magánéletében bekövetkezett változások azután az ország más szegleteibe sodorták, ahol vezető pozícióban kamatoztatta tudását. A Salgótarjáni Megyei Kórház, majd a Heim Pál Gyermekkórház osztályvezető főorvosaként, a Semmelweis Egyetem I. sz. Gyermekgyógyászati Klinika, ill. az Állami Egészségügyi Központ munkatársaként harcolt az igényes tudásalapú laboratóriumi diagnosztikáért és ért el jelentős sikereket. E területen nem ismert kompromisszumokat, ha megpróbálták igénytelenségre kényszeríteni inkább tovább állt. Mindenütt ahol volt kitörölhetetlen nyomot hagyott, nem kevés tanítványa ma is tisztelettel és szeretettel emlékszik rá.

Kedves, a nehéz helyzeteket is visszafogott mosollyal kezelő egyénisége örökké velünk marad. A magyar laboratóriumi diagnosztika szerény, nem katonája, hanem főtisztje távozott közülünk. Nagyon hiányzol,
Muszbek László